

Posudek vedoucího diplomové práce

Autor: Lucie Matějková

Název práce: Román I. A. Gončarova „Oblomov“ v interpretaci ruské kinematografie

Studijní program: N 7504 Učitelství pro střední školy

Studijní obor: Učitelství pro střední školy – anglický jazyk a literatura

Učitelství pro střední školy – ruský jazyk a literatura

Diplomová práce se věnuje jednomu z aktuálních témat, které vyvolává diskuse nejen v ruské kinematografii a literární vědě, ale i ve vysokoškolské a školní pedagogické praxi a studiu děl klasické ruské literatury. Autorka si stanovením cíle – prozkoumat interpretaci románu I. A. Gončarova „Oblomov“ v ruské kinematografii (televizní film A. A. Bělinského „Oblomov“, r. 1965 a film N. S. Michalkova „Oblomov“, r. 1979) - vybrala pro výzkum nelehkou cestu.

Počátek první kapitoly je věnován prvním hodnocením románu „Oblomov“ klasiky literární kritiky – reálného (N. A. Dobroljubov) a estetického (A. V. Družinin) směru. Jejich v mnohém odlišné názory na dílo (s. 15-17) předem určily další osud „Oblomova“: zapomnění a znovuzrození. Na „renesanci“ románu, jeho vliv na literární a neliterární prostředí poukazuje obsažný materiál předložený ve druhé části první kapitoly práce – Ozvěny románu v kulturním a společenském životě (s. 19-23), Román na plátnech kin, televizních a počítačových obrazovkách (s. 24-25).

Úvahám o zfilmování románu A. Bělinským a N. Michalkovem předchází podkapitola 1.3 Filmové adaptace klasických děl: pro a proti (s. 26-32). Autorka uvádí různé názory filmových kritiků, literárních vědců a jiných badatelů na možnost převedení „verbální estetiky“ do jazyka vizuálních obrazů a v závěru obsáhlého přehledu uvádí: *„Границы между видами искусств неясные, не непроницаемые, но фильм, снятый на основе литературного произведения, всегда остается фильмом – произведением киноискусства, а не литературы, театра или какого-то другого вида искусства“* (s. 32).

Pozornost si zaslouží části práce, které se přímo věnují analýze „Oblomova“ zfilmovaného A. Bělinským a N. Michalkovem (s. 34-60). Kompoziční řešení filmu A. Bělinského je zcela odlišné od filmu N. Michalkova. Při tvoření filmu, ve kterém zkoumá

„oblomovštinu“, se A. Bělinskij nesoustředil na napadání „oblomovštiny“, ale na zobrazení tragédie člověka, který by chtěl žít jinak, avšak nebyl schopen překonat sám sebe. „Он не вписывается в жизнь“ (s. 35). A. Bělinskij zachoval základní dějové linie románu a přidal i „jiné příběhy“, které jsou neméně vážné pro realizaci režisérova záměru (Oblomov – Olga, Oblomov – Pšenicyna, Oblomov – Tarantjev, Oblomov – Muchojarov, Tarantjev – Muchojarov).

N. Michalkov a spoluautor scénáře A. Adabašjan prostřednictvím filmu „Oblomov“ demonstrovali svůj výklad románu I. A. Gončarova: autoři si za cíl nevytyčili představení celého života Ilji Iljiče (s. 47), což vysvětluje záměr tvůrců („porozumění autorovi“), kompoziční řešení, obrazový systém, symbolika filmu – vše je v dané práci dostatečně podrobně rozebráno. Zájem vyvolávají také kritické reakce na filmovou adaptaci N. Michalkova (kapitola 1.6) a polemika, která se rozvinula v odpověď na vznik filmu a která pokračuje až do dnešní doby (s. 54).

Druhá část diplomové práce obsahuje praktická metodická doporučení, pro praktické využití zpracovávaného tématu ve vyučovacích hodinách ruského jazyka na různých typech středních škol, která vedoucí práce považuje za velmi přínosná.

Závěr:

Předkládaná diplomová práce svědčí o vysoké úrovni znalostí zkoumaného tématu. Autorka prokázala nejen schopnost samostatně pracovat s velkým množstvím odborné literatury a jiných zdrojů, ale také sklon k samostatné vědecké práci.

Práce odpovídá kritériím vědeckého výzkumu a zaslouží si velmi kladné ocenění.

Doporučení: Nadále pokračovat ve vědeckém výzkumu v doktorandském studiu.

Navrhované hodnocení: